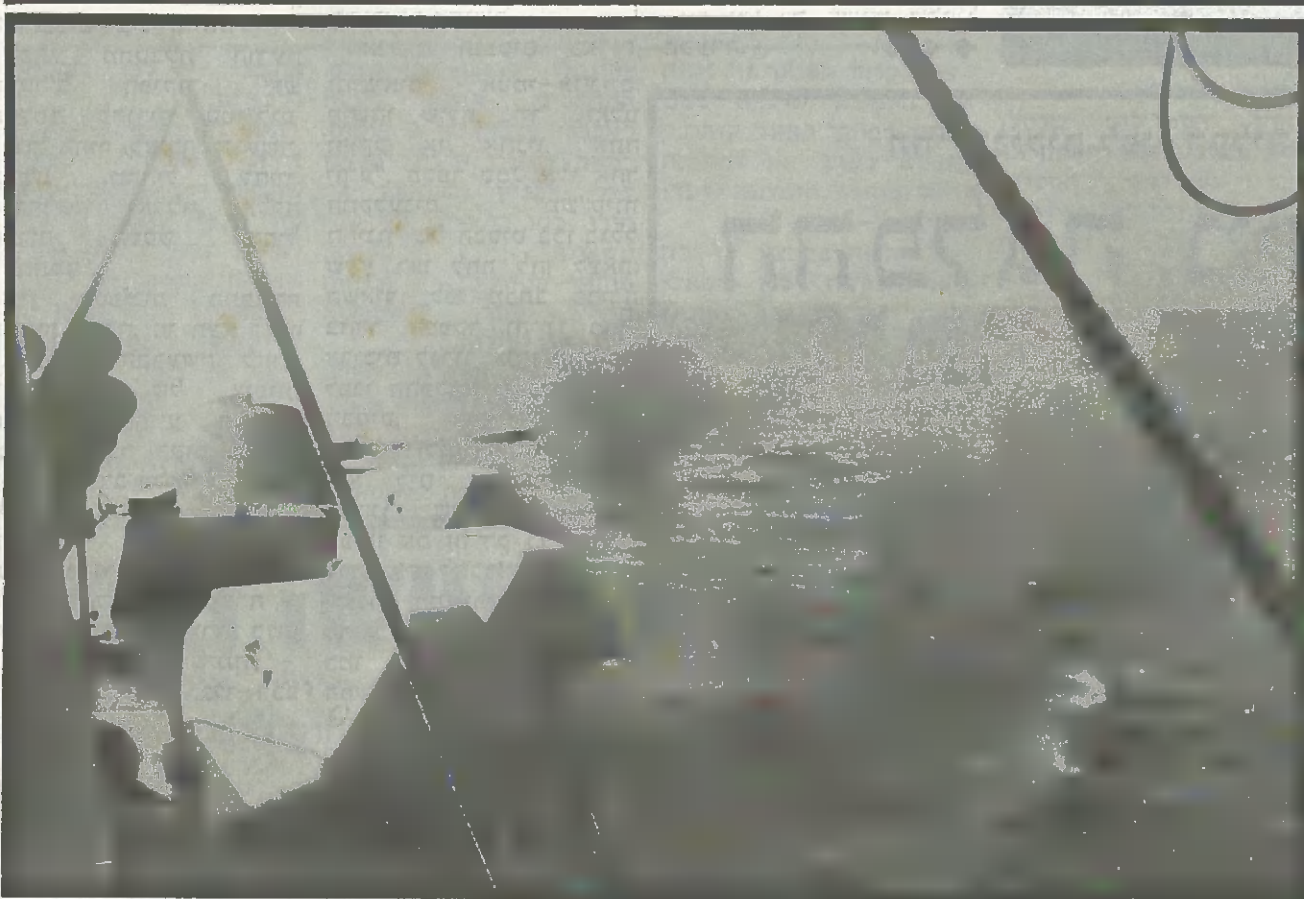

עורך אחראי: סא"ל יהודית קנל
העורך: סגן צביקה רייך
עריכה גרפית: יאיר לינדנברג
בהוצאת מפקדת חיל-הים
ד.צ. 01068
הודפס בהוצאה לאור חי"י
טלפון המערכת: 03'695032

מפקד ב"ח בראיון מיוחד ל"בין גלים":

אם יתערבו הסורים תבוא עוצמת החיל לביטוי מלא

ירי על חוף לבנון - "בלי הסטי"לים לא היתה הנחיתה אפשרית".

מאת: צביקה רייך

במזחים שבבסיס חיל-הים בחיפה יש פחות כלי-שייט מהרגיל. מפקד הבסיס, תא"ל אברהם, קיבל אותי בלשכתו למספר הבהרות על ההתפתחויות בחיל-הים במהלך מבצע "שלום הגליל".

"ההתרשמות כאילו הנט"קים פועלים לבדם היא מוטעית מיסודה", מציין תא"ל אברהם ומוסיף: "ללא הסטי"לים לא ניתן היה לבצע את הנחיתה. הסטי"לים הם שאיבטחו את הפעולה ואף סייעו בירי אל החוף. הסטי"לים פעלו בכל המקומות שבהם נדרשו. הסיוע באש מצד הסטי"לים איפשר חופש פעולה לכוחות צה"ל, ללא הטרדה מכיוון הים".

האם היו עד כה הפרעות מצד הסורים, ובאיזו מידה ערוך חיל-הים לקדם התערבות סורית?

תא"ל אברהם: "איננו נלחמים בסוריה, ועד כה הם לא הפריעו לביצוע פעולות חיל-הים. אם יתערבו הסורים, תבוא לידי ביטוי מלוא עוצמתו של חיל-הים, כפי שהחיל התאמן, התכוון, ואף יוכיח את עצמו בשמירה על חופי המדינה. במקרה של התערבות סורית יסייע חיל-הים לביצוע המשימות של כוחות צה"ל, ימנע חופש פעולה מהסורים, בכל מקום שהחיל ירצה".

שמענו לאחרונה כי המחבלים הצטיידו בתחנות מכ"מ ואף קיבלו ספינות. מה עלה בגורל ציוד זה במהלך מבצע "שלום הגליל"?

בחופי לבנון, אך אלה הושמדו על-ידי ספינות חיל-הים. כלי-שייט של המחבלים לא ניראו עד כה, ואני מעריך שהמחבלים נמנעו מלהפעיל כלי-שייט מתוך ידיעה מה יעלה בגורלם".

כיצד התאפשרה פעילות כה מוגברת של כלי-השייט? תא"ל אברהם: זו גדולתם של הבסיסים, לודא שכל הכלים ערוכים למלחמה. ואני שמח לציין ששני הבסיסים גם יחד, חיפה ואשדוד, פעילים באורח אינטנסיבי וזה בזכות המערכת האנושית, הטכנית והלוגיסטית הנמצאת באותם בסיסים, שראגה להכשיר את כלי-השייט במהירות מירבית.

כל הספינות המושבתות הוכשרו לפעולה מבצעית במספנת חיל-הים בחיפה

מאת: אבי גורטלר
כתב "בין-גלים"

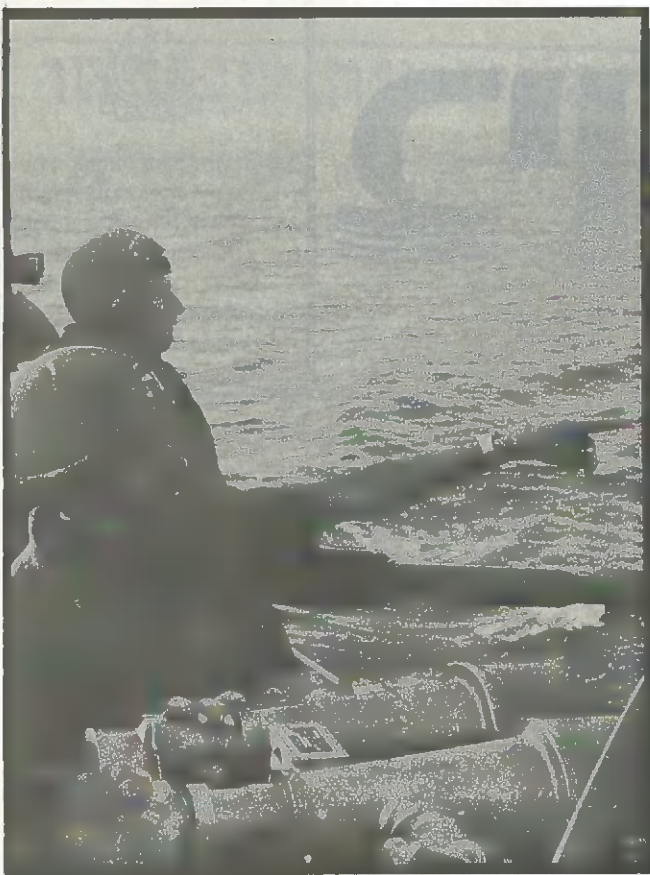
פעולת התיקון המזורזת לא באה על חשבון איכות וללא ויתור על שום מערכת, ובסיומה היו כל הספינות המושבתות כשירות לפעולה. לאחר-מכן התפנו אנשי המספנה לפעולת שיפוץ מואצת של ציוד - מדחסים, אנטנות מכ"מ, מכשירי קשר וכו'. כך כאשר מגיעה ספינה עם תקלה, אפשר לקחליף את כל המכשיר ואין צורך להתעכב לתיקונים.

בעבודה מאומצת של אנשי מספנת חיל-הים, הוכשרו לשימוש כל הספינות שהיו מושבתות לצורך תיקונים, עם תחילת פעולת צה"ל בלבנון.

הפגיעה בול!

כתב "בין-גלים" מדווח מסיפון של סטי"ל, אשר הסם את עורקי התחבורה של המחבלים לאורך חוף לבנון.

מאת דרור איסמן

נלאחריהן שריקה מסולסלת של הפגזים.

"בקררה פגיעה בול. משאית הפוכה בצומת!"

לאחר כשעה של הפגזות על מטרות בחוף הופסקה האש, והימשכנו לשייט לאט מול השמש שהחלה גולשת בשמים ומתקרבת לים. החושך מתקרב ואיתו מבצע הנחיתה. החידוש שבקרב מתחיל לפוג, ואנשים מסתובבים על הסיפון מורידים קסדות ושכפ"צים. אך זהו רק השקט שלפני הסערה.

השקיעה. סכין שלוחה המותירה פס קצף לבן, וענן עשן אפור. כמה עשרות מטרים של ברזל ופלדה נעוצמת-אש של גרד. כל מטר באי הקטן הזה מכוסה קנים ומשגרים.

"תד הפו בומבות"

"הפשו את כביש החוף, עלו על כל מטרה נעה. אתם רואים כלי זז - תתחילו לדהוף בומבות" - אלה ההוראות מהגשר.

האנשים תופסים עמדות, ומוציאים אטמי-אוזניים.

מישהו שולף נייר טואלט ופוקק את אוזניו. "אתה ידע", מספר סמל אלי אחד המקלענים, "מש"קיות החינוך של הבסיס בכו בגלל שלא רצו לתת להן לצאת.

השאירו לנו מכתב פרידה בחדר המפקד והיינו ממש צריכים לגרור אותן מהסיפון לפני ההפלגה. האפסנאי של הבסיס, כושי, התעקש להפליג ולמרות שמעולם לא יצא לים במבצעית הוא התחנן שיתנו לו לצאת אפילו אם זה רק כדי להכין סנדוויצים לחבר'ה."

אנו ממשיכים להתקרב לחוף. העיירה שרועה לפנינו כמו על כף היד. דרך המשקפת ניתן לראות רחובות ובתים נטושים. מטסים של "כפירים" עוברים מעל ראשינו. מיכלי הדלק בשפך הזהרני בווערים בלהבות ענק, ועשן שחור וכבד מכתים את השמים הכחולים. לפתע מודיע קצין הגילוי על זיהוי מטרה. אנו פותחים במטחים בני 4 פגזים. מטח ראשון פוגע בקו החוף, מטח שני גבוה מדי מטח שלישי נופל טוב.

המסטי"ל לידנו עולות תימרות עשן - לאחר מספר שניות שומעים קולות נפץ, נמהחף נראות מתרוממות פטריות עשן לבן - אנחנו לא עושים את העבודה לבד.

ממשיכים לשייט במהירות איטית, במקביל לחוף. מתפתחים חילופי-דברים בין הפיקוד לעמדת התותח. "מבחין במטרה בגיזרה, מכונף יש שם צומת בדינק כמנ בדיונגוף.

"מבחין במשאית. שלח טווחים". "בטונח, רשאי?"

ארבע נביחות קצרות נועמות של התותח

השעה 14:30. אנו מצויים מערבית לשפך הזהרני. מסביב רק ים. מבצעים תירגולת עמדות-קרב לצורך הורדת הס'גים. בקשר-עין ניתן לראות את הסטי"לים האחרים.

הספינות ענגבות לשיוט חופים מול שפך הזהרני, להפגזות ריכוך של המטרות. ברגעים אלה נימטר ברדיו על כוח צה"ל הפורץ בשלושה ראשים אל תוך לבנון מדרום.

האווירה הופכת מתוחה, הפרצופים רציניים יותר.

לפתע מתקבלת הודעה מסטי"ל הפיקוד: "יש החלטה להוריד סטי"לים לציר החוף, לצורך הרעשה הצננת מתחיל לחיך ולהתרגש "יאללה, יאללה חברה, העסק מתחיל להתחמם".

בין הספינות מתפתחת תחרות קטנה, מי תצא לחוף לבצע את ההרעשה. לאחר רבע-שעה של ציפיות והימונים הודיע המפקד: "בעוד מספר דקות תפוצץ האו לעמדות קרב מלאות - כולל שכפ"צים וקסדות - אנחנו מתקבים לחוף, וכנראה שיתבצע ירי". פנינו במלוא המנועים קדימה. המטרה - נקודה דרומית לביירות בשם ראס-דאמור. המשימה - ירי על כלי-רכב ומקורות-אש.

צללית ארוכה ונמוכה

מהרגע בו ניכנסו האנשים לעמדות-קרב, שררה אווירת פורקן ועליצות, אולי כדי לחפות על המתח הפנימי. המקלענים והתותחנים התאספו על הגשר. הכריזו "לחיים" על תריסר אפרסקים, והקריבו חופן סוכרינות "טופי" להצלחת המבצע.

רק כשמתוך הערפל האפור התחילו להופיע רכסי הגבעות, השתתקו קולות השירה והצחוק. אותו כחור ששר שימי תבורי בשלושה קולות, וחילק טופי, התיישב ליד המקלע, ונכרצוף מהורהר הדליק סיגריה.

כמה מאות מטרים מאחורינו מפלח את הים הכחול חרטום חד של סטי"ל. צללית ארוכה ונמוכה על רקע שמי

החי"רניקים לפני העליה לנט"קים:

ההפלגה מפחידה יותר מהקרב

קורס מכי"ם החברה משופשפים לגמרי, אין סיכוי שיהיו פאשלות" - דיבורו לקוני, איטי, הוא מחיז את הדברים בדינק באופן שעשה זאת מפקדו בתדריך. "תן רק לרדת מהפילות האלו" - הוא מצביע על הנט"קים - "בלי לחטוף איזה פגז, ואנחנו את שלנו כבר נעשה. ההפלגה הזו יותר מפחידה אותנו מהקרב..."

אותו רעיון מעביר צמרמורת בגופו של מכונאי ה"נט"ק, אשר מת לדבריו להוריד את ה"מטורפים" האלה ולחזור לנמל. והצנחן ממשיך - "אולי ידחו את המבצע", וקשה שלא לשמוע נימת תקווה בקולו. "מה עם השניצלים", זורק אחד הצנחנים לעברו של נט"קיסט מזוקן. "איזה

שתיים לפנות בוקר. זמן משונה לראיין אנשים, בעיקר כאלה שבעוד פחות מ-24 שעות יטעמו פעם ראשונה בחייהם טעם אש אמיתית. אני מסתובב ביניהם עם המצלמה ומרגיש קצת משונה. צנחן מזוקן שורק באדישות מנגיבה בלתי-מזוהה ומבקש ממני לעזור לו בהורדת פק"ל מרגמה מכתפיו.

מסביב הבלגן חוגג שורות של חי"רניקים עמוסי-ציד מתנהלות לידנו. טנקים ונגמ"שים צפופים וערימות של ארגזי תחמושת, מזון וציוד. רבים שרועים על הריצפה ומנסים לתפוס רגע אחרון של מנוחה. המיפלצות הכבדות חורקות שרשראות, ונבלעות אחת אחת בלוע ה"נט"ק הפעור. קריאות אזהרה מהדהדות באויר "זהירות מהכבל! זהירות מהכבל!" קצת ימינה, זהו, עכשיו לאט!

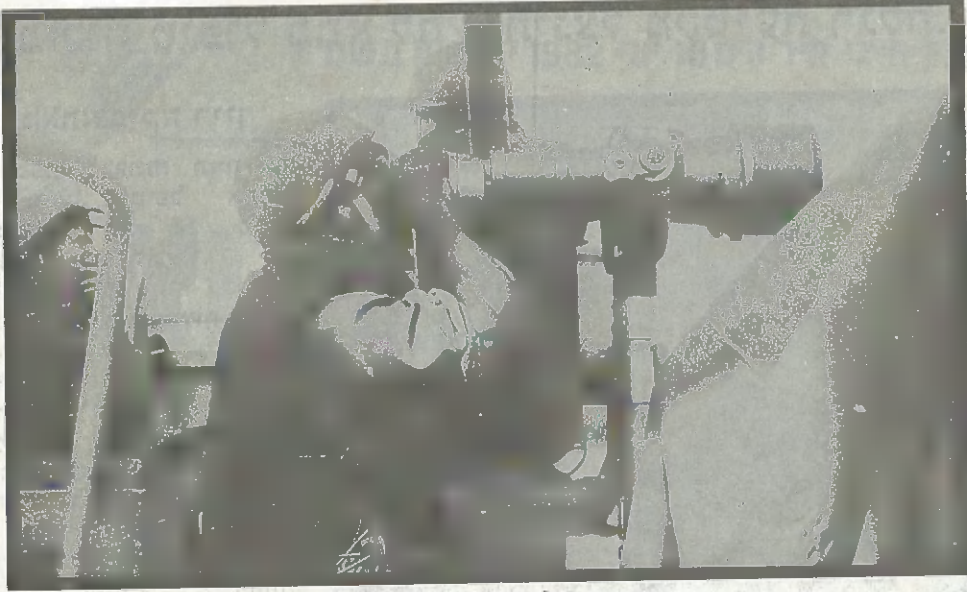
אחד הטנקיסטים הבחין במצלמה שלי ושאל "מה זה, לאלבום זיכרון?" יש לו ראש אופטימי לבחור. צנחן בשם רוני הסכים לדבר: "אנחנו כבר מזמן מתאמנים ליום הזה, מתים להיפטר מהעניין".

"לא מפחיד אותך כל העסק" שאלתי. "אנחנו המנוסים ביותר בפלוגה", הוא ענה: "לפני

האדם הוא המניע, צילם: גיב ויגדור

הסטיל' לניקים תושבי הצפון שמחו לפגוע במחבלים

תצפית אל החוף: פגע או לא?

עבר קרבי מפואר זה ליווה את הספינה שיצאה ביום ראשון בבוקר לאזור הזהרני, לאבטח בערב את הנחיתה לחוף וכיוונה חרטומה ליעד: אזור האל-אוול.

על חלקה במבצע עד כה סיפר מפקדה רס"ן מיכאל: "לאחר שהתמקמנו צפונית לאזור הנחיתה סייענו לכוחות שנחתו על החוף ופגענו במטרות שבעו על כביש החוף והסמנו אותן, לאחר שפגענו במשאית שבעה על גישרון 4 ק"מ

צפונית לראס-אבו-יוניס. אותנו - לכן התרחקנו המחבלים החלו לירות ללב-ים. לעברנו מבניין בן 3 קומות. היה זה נורא לראות את כמטח ראשון שירינו פגענו צידן שבערה, מהרגע כצד הבניין ושיתקנו את שהגענו ועד שעזבנו. לראות היירי. כמו כן ירינו על שתי עיר שלמה בווערת זה כואב, משאיות שנשאו למרות שזה הוכיח שהיתה תוחתי-קטיושות וכוחות שם הרבה תחמושת. החי"ר מסרו שהפגיעות "המוראל של כולנו היה שלנו היו יעילות. אחת לא רוצה לראות עוד לעברנו והירי היה די יעיל, מלחמה. ומאחר ואני מה גם שהשעה היתה שעת השתתפותי במלחמת דימדומים, והשמש היתה בגב יום-הכיפורים אינני שש הספינה עובדה שסיכנה לקרב".

לירות לעבר הנט"קים והכוח שהתקדם מהנחיתה לכביש החוף. "כל צוות הסטיל' תיפקד מעולה. לאנשים היה מצב-רוח מרומם והיתה אומירה שלוה. זה נובע מאימונים רבים ובמיוחד מהעובדה שבשנה שעברה היינו באותו איזור. עברנו פעילות דומה ומי שירה אז לעבר המחבלים ירה גם הפעם. המוראל היה גבוה גם בזכותם של חב"ה שלנו שגרים בנהריה וקרית-שמונה לפגוע במחבלים".

סיפורו של רס"ן גדי, מפקד סטיל', הוא סיפורה של ספינה שיצאה בליל יום שבת כדי לסייע לכוחות היבשה בקסמיה, דרומית לאזור הנחיתה שיועדה לליל המחרת. את רס"ן גדי מצאנו ביום שני אחה"צ, עת ניכנסה ספינתו לנמל חיפה כדי להצטייד בדלק, מזון ותחמושת.

אחד הסטילים שנטלו חלק במבצע חוגג השנה 13 שנה לפעילותו. הסטיל שהובא משרבורג ב-1969 נטל חלק במלחמת יום-הכיפורים בקרב לטקיה, הפגזות פורט-פואד, הפגזות מיכלי דלק בבניאס ירי על מוצבי מחבלים בראשדיה ובמבצע ליטאני.

"יצאנו מנמל חיפה לבדנו", הוא מספר, "ובאזור היעד הצטרפנו לסטיל' נוסף, עמו סיירנו במהלך יום ראשון לאורך חופי דרום לבנון עד לצידון. בדרכנו הפגזנו כלי רכב צבאיים שנסעו בכביש החוף ואיתרנו מקורות-ירי. במקרה אחד ידוע לי שפגענו במדויק במקלע נ.מ. וכמו-כן, שיתקנו גם מקלעים שהותקנו בקומה הראשונה והשניה בבניין בן 10 קומות".

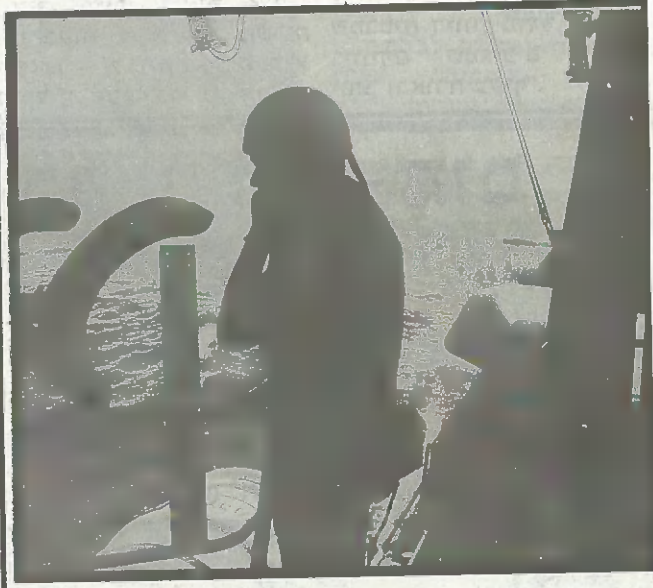
"הפגזים שהופנו לעברנו, נפלו כ-1000-1500 מטר מאיתנו. ירינו מספר רב של פגזים לעבר יעדי המחבלים. בלילה, התמקמנו מזרחית לאזור הנחיתה והפגזנו את המחבלים, כאשר אלה החלו

ידענו שנעשה זאת

כתב "בין גלים" שוחח עם חיילי הנט"קים הגאים, ששבו מהנחיתה בחוף לבנון

מאת: אבי גורטלר

היום אפשר לראות את החיוך ולהרגיש את הגאווה בלב כאשר מדברים עם חיילי נט"ק לאחר חזרה מלבנון. ובאמת מגיע להם. הם הוכיחו את עצמם. סמל מוטי, המשרת בנט"ק שנה ושמונה חדשים, סיפר כי הינו רואה עתה את פרי האימונים הרבים. רב"ט ארמונד אמר: "ידענו הנט"ק. שהכלים מסוגלים לעשות למרות שפעמיים נקרע זאת". למרות שנורו עליהם פגזים בזמן הפעלה, בטחו החב"ה להתגבר ולא להכנס ללחץ, בספינה ובמפקד. "אנו הולכים אחרי המפקד באש התקלה. ובמים. המפקד, סרן רפי, הוכיח לדעתנו כושר לשמור על הנט"קים ולטפח מנהיגות מעולה וביצוע אותם, כפי שנהגנו עד היום. מושלם", אומרים חיילי זה הוכיח את עצמו.

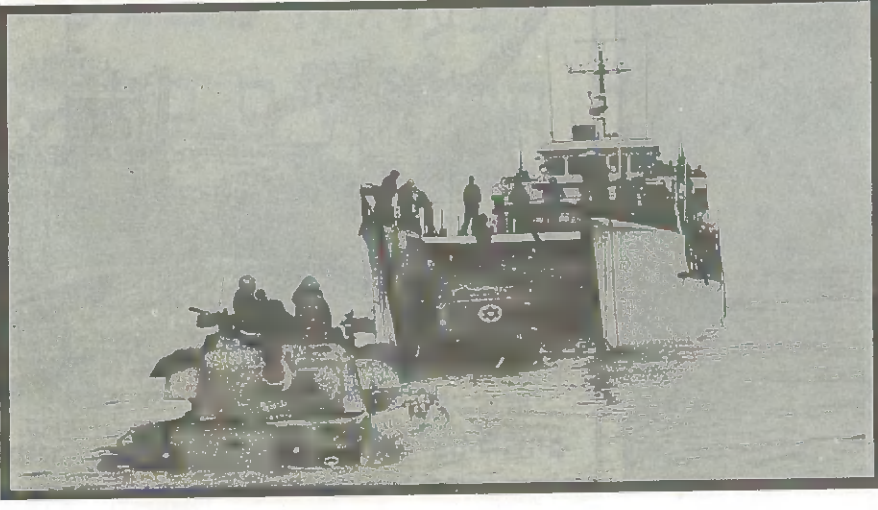

רעם תותחים - מחריש אוזניים

סטף וורטהימר אימץ את הנחתים

מנהל מפעל "ישקר" בנהריה, חבר הכנסת לשעבר סטף וורטהימר, פתח לרווחה את שערי מפעלו בפני חיילי חיל-הים, העוסקים בהעברת רק"מ צפונה להנחתה בחופי לבנון.

אמש קיבלו החיילים ביקור של ראש-עיריית נהריה ורעייתו, שבאו לוודא כי לא חסר להם דבר. גם תושבי העיר קיבלו את חיילי חיל-הים בחום והרעיפו עליהם ממתקים. מפעלו של ח"כ וורטהימר נפגע בימים האחרונים ממטחי קטיושות. "ישקר".

תושבת לבנון קיבלה טיפול במכון לרפואה ימית

בזכות טיפול בתא לחץ, תינצל מקטיעת רגלה.

מאת: צביקה רייך

המכון לרפואה ימית של חיל-הים, טיפל אתמול בצעירה בת 22 מכפר הנמצא דרומית לצור. הצעירה, ג'וזון ג'ימרה, נפגעה בהתמוטטות בית במהלך ניסיון לסייע ליולדת. היא נותרה קבורה בהריסות משך 36 שעות עד שנאספה על-ידי כוחותינו ופונתה לבית-החולים רמב"ם, משם בשלחה למכון לרפואה ימית. הצעירה קיבלה טיפול בתא-לחץ כדי להציל את רגלה מקטיעה. ללא הטיפול היה הכרח לקטוע את הרגל. מפקד המכון לרפואה ימית, רס"ן יהודה, מסר כי הטיפול עולה יפה, ונראה כי הרגל תבריא.

הקטיושות שגיבשו את ראש-הניקרה

ומאו אנהנו לא ניפרדות לרגע. אפילו בלילה ישנות כולן יחד.

הבנות מעידות כי ההפגזה קירבה אותן אחת לשניה ויצרה ביניהן גיבוש.

המוכ"מות מדגישות כי על אף הכל הן ממשיכות לשמור על שיגרת עבודה שהינה, לדעתן היא חיונית יותר מתמיד. כמו כן הן משבחות את היחס החם שגילו כלפיהן מפקדי המקום, דבר שעודד אותן מאוד.

סקירה על חשיבותו של בסיס ראש-הניקרה בפעולת "שלום הגליל" שמעתי במקום מפי תת-אלוף גדעון, מי ששימש עד לאחרונה כסגן מפקד חיל-הים: "חשיבותו של הבסיס מתבטאת בשני נושאים.

האחד הוא תצפיות במכ"מ ובעין על כל תנועה בים לכיוון דרום, בגלל החשש שהמחבלים ינצלו את תנועת כוחותינו ביבשה וינסו לחדור דרך הים. מבחינה זו משמש הבסיס כנקודת מפתח לתצפיות. הנושא השני, שהוא רב-חשיבות, הינו מעקב במכ"מ אחר כוחותינו. זה מאפשר למפקד הבסיס לדווח על המצב ישירות, מה שמבטיח דיווח מהיר, לעומת דיווחים שמגיעים מאוחר יותר ובאורח עקיף".

שלושה פגזי קטיושות ההורידו ביום שבת את בסיס חיל-הים בדאש-הניקרה. הראשון נפל 200 מ' מזרחית למוצב, השני 50 מ' צפונית לו והפגז השלישי נפל בקו המים. ברגעים הראשונים אחזה בהלה את בנות הבסיס אשר פרצו בזעקות אימה.

על תגובתן מספרות המוכ"מות: "ישבנו בהדרה של אחת הבנות, ולפתע שמענו שריקה של קטיושה. זינקנו למטה רועדות מפחד כי לא ידענו היכן היא תינחת. סילבי, הוותיקה שבנו, הורתה לנו ללבוש שכפ"צים וקפל"דים. נירגענו די מהר, אבל בכל זאת בכל פעם שנפלה קטיושה היה לנו קשה להתרווח".

סילבי, העומדת להשתחרר בעוד חודש, מספרת: "גם לפני שנה נפלו קטיושות סמוך לבסיס אבל אז הן נפלו רחוק יותר, ולכן זה היה פחות נורא. הייתי במשמרת כאשר הבנות ניכנסו אלי מבנהלות נחיונות אחרי הקטיושה הראשונה. ניכנסנו לפאניקה והתחלנו לבכות. זה היה מחזה מוזר לראות אותנו מתחבקות אחת עם השניה כשאנו לבושות שכפ"ץ וקפל"ד. עודדנו זו את זו

איש לא נמלט

סיפורו של קצין הקומנדו הימי, מהכוח ש"ניקה" את חוף הנחיתה באל-אוולי.

מאת: מרב בוקשפן

מחבלים על נישקם, הרוגים בחוכו. גורל דומה חיכה לטנדר מחבלים נוסף שעבר במקום. כשראינו שהשטח נקי נתנו את האות לצנחנים שהגיעו לחוף בסירות גומי.

סמ"ר בני, לוחם קומנדו שנטל אף הוא חלק באותה פעולה סיפר: "המחבלים שהיו על הגבעה הבינו, כפי-הניראה, שהגענו מהים, ופתחו עלינו באש מיקלעים, ארפיג'י. תנשק קל. השכנו אש והם הפסיקו לירות ונמלטו מהמקום. במהלך שנסע באורות כבויים. פתחנו עליו באש, הוא עצר במקום וכשהתקבנו גילינו ארבעה שם האש פסקה.

הנחתת כוחות החי"ר בחוף אל-אוולי לא היתה מתאפשרת ללא כוח הקומנדו-הימי שהגיע קודם לכן לחוף כדי לנקות את השטח.

מספר אחד מקציני הקומנדו, שנמנה עם כוח זה: "לאחר רדת החשיכה הגענו מהסטי"ל אל החוף, ותפקידנו היה לבדוק את השטח לקראת הגעת הצנחנים, ולמנוע הפרעה למהלך הנחיתה. לפתע הלף במקום רכב מדגם "פיאט" שנסע באורות כבויים. פתחנו עליו באש, הוא עצר במקום וכשהתקבנו גילינו ארבעה שם האש פסקה.

חיילי בה"ד חיל-הים מסייעים בבית חולים רמב"ם

מאת: אבי גורטלר

רמב"ם, שהפך לבית חולים צבאי, ובמנחת המסוקים אשר לידו. רס"ר סמי מסר כי היות ואנשים רבים ברמב"ם גויסו, ביקש בית-החולים

גם חיילי בסיס-ההדרכה של חיל-הים משתתפים במערכה. מלבד אלה שגויסו לספינות עזורים הנתרים בבית-החולים

עזרה, וזו ניתנת לו במיץ ובמחלקות. הוא ציף כי ההיענות גבוהה ביותר ורבים מאוד מבקשים לשתפם בעזרה זו ובמיוחד בשעות הלילה.

תמונה היסטורית זו תופץ כפוסטר בחיל-הים